

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/106/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113010989
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3113010989.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Františka Kováča v trestnej veci odsúdeného H. K. na neverejnom zasadnutí dňa 15. januára 2014 prejednal sťažnosť odsúdeného H. K. podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 8. novembra 2013, sp.zn. 2Nt/86/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného H. K. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 8. novembra 2013, sp.zn. 2Nt/86/2013 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 394 ods. 1 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného H. K. na povolenie obnovy konania v trestnej veci, v ktorej bol právoplatným rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 4.7.2012, sp. zn. 8T/68/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 5.11.2012, sp. zn. 23To/118/2012 uznaný za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., vrátane časti prvej vety za bodkočiarkou - asperačná zásada, § 42 ods. 1 Tr. zák. a za súčasného použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj na trest prepadnutia veci - digitálnej váhy podľa § 60 ods. 1 Tr. zák. a pri súčasnom zrušení výroku o treste odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 15.4.2011, sp. zn. 3T/26/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 15.6.2011, sp. zn. 23To/48/2011. Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že nezistil dôvody pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., pretože nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o treste odsúdeného. Nález Ústavného súdu SR z 28. novembra 2012, sp.zn. PL ÚS 106/2011, ktorý bol vyhlásený dňa 21. decembra 2012 v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 a ktorým v § 41 ods. 2 Tr.zák. časť prvej vety za bodkočiarkou („súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“) bola vyhlásená za protiústavnú, nepovažoval totiž za obligatórnu podmienku obnovy konania s poukazom na to, že účinky použitia ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom pred 21. decembrom 2012, časti prvej vety za bodkočiarkou, boli negované práve použitím ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. tým, že sprísnená trestná sadzba v posudzovanom prípade nebola použitá, a to pre jej neprimeranú prísnosť vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a a odsúdenému uložený súhrnný trest nie je preto v zrejmom nepomere k závažnosti činu, k pomerom páchatel'a ani v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej trojdňovej lehote sťažnosť odsúdený H. K.. V jej písomnom odôvodnení prostredníctvom obhajkyne namietal správnosť napadnutého uznesenia, ktoré nepovažoval za správne a zákonné z dôvodu, že podľa jeho názoru sú dané podmienky pre povolenie obnovy konania.

Podľa názoru odsúdeného je nález Ústavného súdu SR z 28. novembra 2012, sp.zn. PL ÚS 106/2011 novou skutočnosťou v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., pričom strata účinnosti časti ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. mala podľa neho za následok uloženie pôvodného trestu, ktorý je v zrejmom nepomere k závažnosti činu a znamenala porušenie jeho práv na spravodlivý proces. Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil a vo veci sám rozhodol tak, že podľa § 394 ods. 1 Tr. por. povolí navrhovanú obnovu konania v predmetnej trestnej veci vo výroku o treste.

Krajský súd na podklade sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 13. decembra 2013, preskúmal na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného H. K. nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne zistil, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania, pretože v konaní o obnove nevyšli najavo také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by v zmysle § 394 ods.1 Tr. por. mohli viesť k zmene pôvodného odsudzujúceho rozsudku. V napadnutom uznesení podrobne, vecne správne a presvedčivo vyložil dôvody, pre ktoré nepovažoval odsúdeným podaný návrh za opodstatnený a dôvodne ho neakceptoval.

Ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatela ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t. j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. Nález Ústavného súdu SR, že právny predpis, jeho časť alebo niektoré ustanovenie nie je v súlade s Ústavou, preto nemôže byť „novou skutočnosťou súdu skôr neznámou“ v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. a tým len jednou z podmienok obnovy konania, ale ak bol z toho dôvodu podaný návrh na obnovu konania, je dôvodom obnovy konania „ex lege“, t. j. na základe § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov. Ak je podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá skončila právoplatným rozhodnutím a ktorý vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii ústavného súdu, je splnenie podmienok obnovy konania konštatované už v tomto ustanovení. Súd preto už nemôže skúmať splnenie iných podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por., ale obnovu konania povolí podľa § 394 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Avšak v prípade, ak bolo použité ustanovenie podľa § 39 ods. 1 alebo ods. 2 písm. a/ až c/ alebo písm. e/ Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vo vzťahu k trestnej sadzbe trestu odňatia slobody upravenej podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom do 21. decembra 2012, ustanovenie § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov v spojitosti s nálezom Ústavného súdu SR z 28. novembra 2012, sp.zn. PL ÚS 106/2011, vyhláseného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslom 428/2012 dňa 21. decembra 2012, sa nepoužije. Účinky použitia ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom pred 21. decembrom 2012, časti prvej vety za bodkočiarkou, by totiž boli negované práve použitím ustanovenia § 39 ods. 1 alebo ods. 2 písm. a) až c) alebo písm. e) Tr. zák. Sprísnená trestná sadzba by totiž v takom prípade nebola použitá, a to pre jej neprimeranú prísnosť vzhľadom na okolnosti prípadu alebo pomery páchatela, alebo by nebola použitá z iného zákonom určeného dôvodu. Súd by v týchto prípadoch mohol v zákonom ustanovenom rozsahu znížiť trest až pod dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenú v osobitnej časti Trestného zákona, teda zníženie by sa neodvíjalo od dolnej hranice určenej podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom pred 21. decembrom 2012, časti prvej vety za bodkočiarkou. Súd by teda mohol využiť celú časť sadzby pod asperačne zvýšenou spodnou hranicou a uložiť (s príslušným obmedzením) ešte aj nižší trest (k tomu pozri Stanovisko trestno-právneho kolégia NS SR Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013 i rozhodnutie 13. publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky čiastka 1/2013). V takom prípade by sa ustanovenie § 41b zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov v spojení s nálezom Ústavného súdu z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, nepoužilo, nakoľko ústavne nesúladné účinky ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom pred 21. decembrom 2012, časti prvej vety za bodkočiarkou, by na dotknutý prípad nedopadli.

Tak je tomu aj v posudzovanom prípade, v ktorom bol odsúdenému H. K. vyššie uvedeným právoplatným rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 4.7.2012, sp. zn. 8T/68/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 5.11.2012, sp. zn. 23To/118/2012 uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím nielen § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., ale aj za použitia ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák., vrátane časti prvej vety za bodkočiarkou - asperačná zásada a za súčasného použitia ustanovenia § 39 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vo vzťahu k trestnej sadzbe trestu odňatia slobody upravenej podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom do 21. decembra 2012. Účinky použitia ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom pred 21. decembrom 2012, časti prvej vety za bodkočiarkou, boli teda negované práve použitím ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., pretože sprísnená trestná sadzba v posudzovanom prípade nebola použitá, a to pre jej neprimeranú prísnosť vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatela, pričom súd v pôvodnom konaní mohol v zákonom ustanovenom rozsahu znížiť trest až pod dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenú v osobitnej časti Trestného zákona v § 172 ods. 1, t. j. pod 4 roky. Zníženie trestu sa teda neodvíjalo od dolnej hranice určenej podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom pred 21. decembrom 2012, časti prvej vety za bodkočiarkou, súd v pôvodnom konaní mohol využiť celú časť sadzby pod asperačne zvýšenou spodnou hranicou a uložiť (s príslušným obmedzením) ešte aj nižší trest. Vzhľadom na uvedené dôvody odsúdenému v pôvodnom konaní uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím nielen § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., ale aj za použitia ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák., vrátane časti prvej vety za bodkočiarkou - asperačná zásada a za súčasného použitia ustanovenia § 39 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vo vzťahu k trestnej sadzbe trestu odňatia slobody upravenej podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom do 21. decembra 2012, nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu, k pomerom páchatela ani v zrejmom rozpore s účelom trestu, preto ústavne nesúladne účinky ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom pred 21. decembrom 2012, časti prvej vety za bodkočiarkou, sa na trest uložený v pôvodnom konaní nevzťahujú. V posudzovanom prípade preto ustanovenie § 41b zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov v spojení s nálezom Ústavného súdu z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, neprichádzalo do úvahy a súd prvého stupňa postupoval vecne správne, keď návrh odsúdeného H. na povolenie obnovy konania ako nedôvodný zamietol. Napadnuté uznesenie je vecne správne, preto krajský súd nepovažoval námietky odsúdeného uvedené v jeho sťažnosti za opodstatnené a neakceptoval ich.

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody nepovažoval sťažnosť odsúdeného H. K. za dôvodnú, preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.